

[Ole Bjørn Kraft.]

Det har naturligvis intet på sig, som det ærede medlem vil påstå, at dette forslag sigter mod at ramme dem, der ikke er enige i den nuværende samfundsform. Hvorledes kan det ærede medlem, der dog har en vis intellektuel standard, få sig selv til at sige noget sådant? Man har sandelig lov til at være uenig i den nuværende samfundsform, man har lov til at arbejde for en ændring af den, hvis man gør det i åbenhed, hvis man en gang for alle har lovet sig selv, at man for at få samfundsformen ændret ikke vil anvende andre midler end dem, forfatningen hjemler. Det er det afgørende. I det øjeblik man står på det standpunkt, at man alene ved hjælp af stemmesedlen, ved at vinde befolkningens sind og tanker for sin reform kan få denne reform gennemført, behøver man sandelig ikke at føle nogen frygt for en lovgivning af den art, som det her er tanken at gennemføre.

Jeg vil gerne vende tilbage til, hvad jeg sagde under min omtale af, hvad den ærede ordfører for venstre havde påpeget, med at stille forslag om, at man afbryder forhandlingen og henviser forslaget til beslutning til et udvalg på 15 medlemmer, for at dette udvalg kan undersøge, om den udformning, forslaget har fået, er den mest korrekte.

Mogens Fog: Jeg opfattede det ærede medlem hr. Ole Bjørn Krafts ord i indledningen således, at man måtte tage op til drøftelse også spørgsmålet om udstrækningen af pressefriheden og ytringsfriheden. Det er kun glædeligt, hvis det er forkert. Derimod har jeg åbenbart ikke misforstået det ærede medlem, når jeg mente, han sagde, at man burde overveje også dødsstraf i disse affærer. Det var på den baggrund, jeg fremsatte den anskuelse, som jeg tror jeg og mit parti ikke er ene om, at det ville være lidet betryggende, om definitionen af landsforræderi skulle overlades til en del af rigsdagens partier. Det bør rettelig overlades til repræsentanter for hele befolkningen.

Det glæder mig, at det ærede medlem er enig med mig i, at man har ret til frit at fremsætte sine udenrigspolitiske synspunkter, men det undrer mig på baggrund af, at det ærede medlems organer så ofte anklager den kommunistiske presse, endog i direkte vendinger, for femtekolonne-virksomhed, blot fordi den fremsætter sit syn på indenrigspolitiske og udenrigspolitiske problemer.

Det ærede medlems forhold til Mussolini har jeg tidligere flere gange beskæftiget mig med og bragt direkte citater om, og det er næppe nødvendigt her at gentage, hvad jeg

har sagt. Der er for mig ingen tvivl om, at en voldsom agitation for gennem åndelige midler at få befolkningen til at underkaste sig en bestemt stormagt må få konsekvenser. Denne agitation er ført, som jeg har nævnt, fra „Nationaltidende“s side og føres efter min mening fra den side, som går åbenlyst ind for en nærmere tilknytning under den ene eller den anden form til den vestlige hemisfære, som utvivlsomt er domineret af en enkelt stormagt, USA, og det er herfra, jeg tager afstand.

Jeg har ikke smædet KU og har aldrig underkendt den indsats, som KU gjorde i befrielseskampen, men jeg har udtrykkelig sagt, at hele den atmosfære, der i begyndelsen af 30'erne hvilede over KU, førte let bevægelige sjæle, lidet befæstede sjæle over i nazismen, og det tror jeg står umiskendelig fast. At KU senere under besættelseskampen gjorde en strålende indsats, har jeg aldrig benægtet; jeg har netop villet adskille KU som helhed på det tidspunkt fra de let bevægelige sjæle iblandt dem. Men der er altså for mig en sammenhæng mellem den agitation, som føres med alle midler for, at landet skal give sig ind under en stormagts idéverden og herredømme på den ene eller den anden måde, og så den femtekolonne-virksomhed, som øves i landet til fordel for vedkommende stormagt.

Formanden: Det ærede medlem hr. Ole Bjørn Kraft har stillet forslag om at afbryde forhandlingen og henvise forslaget til beslutning til et udvalg på 15 medlemmer. Jeg gik ud fra, det var det, det ærede medlem hr. Mogens Fog ville tage standpunkt til.

Justitsministeren (Busch-Jensen): Jeg begrænsede mig, da jeg havde ordet før, til at give de oplysninger, jeg gav, til at oplyse, at justitsministeriet allerede havde nedsat et udvalg, fordi jeg jo ikke på forhånd kunne vide, om nedsættelsen af dette udvalg med den opgave, det havde fået, ville dække det ønske, der lå bag ved det forslag, som den ærede ordfører for forslagsstillerne forelagde. Jeg forstår nu, at man fra forslagsstillernes side, og også fra anden side her i salen, har ønske om en noget videregående undersøgelse.

Jeg vil dertil sige, at jeg vil hilse det med glæde, at et udvalg nedsættes af dette høje ting. Jeg tror, som ordføreren for mit parti sagde, da han havde ordet, at der vil kunne komme et frugtbart samarbejde i stand mellem dette udvalg og det juridiske udvalg, og at det juridiske udvalg derigenem vil kunne få nyttige impulser.